

съ каже същето въ отношение на развитието му, нъ не и въ отношение на ролята му, която играе, както земедѣлието въ общите търгове. — Овчарството, ако и доста усилено, не притѣжава мощната онази сила на подобрене или упадъкъ, както прави земедѣлието съ своето плодородие или не плодородие — да потрѣсва цѣлий, тъй да кажа, проминленъ класъ на обществото. Ако и да е, подиръ земедѣлието, вториятъ источникъ на поминъкъ, неговото влияние въ общи търгъ е ограничено. — Подобрението или упадъкъ му, съ чувствува повече отъ притежателътъ му отъ колкото всяка друга класса на обществото. — Отъ неговото произведѣніе излазятъ твърдъ малъкъ излишъкъ за повижъ: по голъмата частъ се обсорбира и консомира отъ мѣстнитѣ нужди, та за това то неможе да играе въ економическо отношение тази роль, която играе земедѣлието съ произведѣніята си. — Съ вълната населението посрѣща нуждитъ въ отношение на облеклото си. — Това същето може да съ каже и за мястото като се вземе въ съображение че годишниятъ добивъ въ животни не съ харчи всички, както вълната. Отъ казанното до тукъ за овчарството става явно, че то служи само за мѣстните нужди и не произвожда; а пакъ занаятъ, който не произвожда и не докарва пари изъ вънъ, не може да съ каже, че той ползва страната. — Продажби за навънъ ставатъ отъ производеніята на овчарството, както овни, сирене, кожи, нъ този изворъ, сравненъ съ численността на овцетъ е толкозъ малъкъ, че не може да има значение въ общата економия. — Риболовството и то както овчарството, носи отпечатъкъ на частенъ характеръ: отъ изобилието или не изобилието му се радватъ или страдатъ само неговите производители. За дърводѣлството спомѣнахъ не че то съ работи и пренася нѣкакви приходи, нъ зачтото го имаме и можимъ да извлечемъ голъми ползи, а пакъ сме го оставили пренебрѣгнато. — Лозарството и градинарството съ двѣ запятия, които добре рабо-